

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 5. februar 2021

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-718/19	Ordre des barreaux francophones et germanophone e.a. (ophør af opholdsret) <u>Emne:</u> Udsendelse af unionsborgere <u>Spørgsmål:</u> 1) Skal EU-retten, og nærmere bestemt artikel 20 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om [...] fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der på unionsborgere og deres familiemedlemmer anvender bestemmelser, der svarer til de bestemmelser, der for så vidt angår tredjelandsstatsborgere udgør gennemførelsen af artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 »om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold«, dvs. bestemmelser, der gør det muligt at pålægge unionsborgeren eller et medlem af dennes familie forebyggende foranstaltninger for at undgå enhver risiko for, at den pågældende vil forsvinde inden for den frist til at forlade området, som er blevet fastsat for vedkommende, efter at der er truffet en afgørelse om at bringe opholdsretten til ophør af hensyn til den offentlige orden, eller under forlængelsen af denne frist? 2) Skal EU-retten, og nærmere bestemt artikel 20 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om [...] fortolkes således, at den er til hinder	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	10.02.21

	for en national lovgivning, der på unionsborgere og deres familiemedlemmer, som ikke har efterkommet en afgørelse, hvorved opholdsretten er blevet bragt til ophør af hensyn til den offentlige orden eller offentlige sikkerhed, anvender en bestemmelse, der er identisk med den bestemmelse, som anvendes på tredjelandstatsborgere, der befinder sig i den samme situation, med hensyn til den maksimale varighed af den periode, hvori der kan ske frihedsberøvelse med henblik på udsendelse, dvs. otte måneder?			
C-719/19	Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (udsendelse) <u>Emne:</u> Retsvirkningerne af en udsendelsesafgørelse <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlaments og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, som berigtiget i EUT 2004 L 229 og EUT 2007 L 204) fortolkes således, at en i henhold til denne artikel truffet afgørelse om udsendelse af en unionsborger fra værtslandets område er blevet gennemført og ikke længere har retsvirkninger, når unionsborgeren påviseligt er udrejst fra værtstatens område inden for den i afgørelsen fastsatte frist for frivillig udrejse? Spørgsmål 2: Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, har denne unionsborger ved en umiddelbar tilbagevenden til værtslandet den i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF omhandlede ret til ophold i indtil tre måneder, eller kan værtslandet træffe en ny afgørelse om udsendelse for at forhindre, at unionsborgeren hver gang kommer ind i værtslandet for en kort periode? Spørgsmål 3: Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, skal unionsborgeren i dette tilfælde da opholde sig uden for værtslandets område i et bestemt tidsrum, og hvor langt er dette tidsrum?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	10.02.21
C-389/19 P	Kommissionen mod Sverige (appel af sag T-837/16) Emne: REACH-forordningen (blykromater/særlige problematiske stoffer) Påstande: - upphæver den dom som meddelades av tribunalen (femte afdelingen) den 7 mars 2019, och som delgavs Europeiska kommissionen den 8 mars 2019, i mål T-837/16, Konungariket Sverige mot Europeiska kommissionen, ogillar talan i första instans samtförpliktat Konungariket Sverige att ersätta rättegångskostnaderna, eller, alternativt,	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøstyrelsen	Dom	25.02.21

	- återförvisar målet till tribunalen för förnyad prövning och låter beslutet omrättegångskostnader för förfarandet i första instans och för överklagandet anstå; och - beslutar att verkningarna av det omtvistade beslutet ska bestå			

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
T-585/18	Sanli mod Rådet Påstande: — Rådets afgørelse af 31. juli 2018 annulleres. — Sagsøgerens navn fjernes fra listen omhandlet i forordning (EF) nr. 2580/2001. — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	Dom	10.02.21
T-157/19	Sanli mod Rådet: Påstande: — Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/24 af 8. januar 2019 og Rådets afgørelse (FUSP) 2019/25 af 8. januar 2019 annulleres. — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	Dom	10.02.21
C-760/18	M.V. e.a. 1) Er en fortolkning af de nationale retsforskrifter, som gennemfører rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse indgået den 18. marts 1999, der er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT [1999,] L 175, s. 43), hvorefter definitionen »flere på hinanden følgende« tidsbegrænsede ansættelseskontrakter som omhandlet i rammeaftalens § 1 og § 5, stk. 2, udelukker en automatisk forlængelse af de tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for regional renovation i medfør af en udtrykkelig retsforskrift i national ret, såsom artikel 167 i lov nr. 4099/2012, med den begrundelse, at den ikke udgør en skriftlig aftale om ny tidsbegrænset ansættelse, men en forlængelse af en allerede eksisterende ansættelseskontrakt, i strid med formålet og den effektive virkning af rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse? 2) Såfremt lovgivningen og en praksis inden for ansættelse af arbejdstagere i den regionale renovation er i strid med bestemmelserne om misbrug, der fastsatte en harmonisering af national lovgivning med rammeaftalens § 5, stk. 1, som følge af anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, omfatter en national retsinstans' forpligtelse til at fortolke national ret i overensstemmelse med EU-retten da også anvendelsen af en national lovbestemmelse såsom artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920 som en allerede eksisterende og stadig gældende tilsvarende retsregel som omhandlet i rammeaftalens § 5, stk. 1, der ville muliggøre den korrekte retlige kvalificering af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, som anvendtes til	Beskæftigelsesministeriet	Dom	11.02.21

	dækning af regionale myndigheders faste og varige behov inden for renovation, som tidsbegrænsede ansættelseskontrakter? 3) Såfremt andet spørgsmål besvares bekræftende, udgør en forfatningsmæssig bestemmelse såsom artikel 103, stk. 7 og 8, i den græske forfatning, som ændret i 2001, der fuldstændig forbyder omdannelsen af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, der er indgået, mens nævnte bestemmelse var gældende, til tidsbegrænsede ansættelseskontrakter inden for den offentlige sektor, da en uforholdsmæssig begrænsning forpligtelsen til at fortolke national ret i overensstemmelse med EU-retten, således at det ikke er muligt at anvende en allerede eksisterende og stadig gældende tilsvarende retsregel som omhandlet i rammeaftalens § 5, stk. 1, såsom artikel 8, stk. 3, i lov nr. 2112/1920, og der dermed ikke gives mulighed for under en retssag ved en korrekt retlig kvalificering af retsforholdet at anse flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, som anvendtes til dækning af regionale myndigheders faste og varige behov inden for renovation, for tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, selv om de dækker faste og varige behov?			
C-407/19 og C-471/19	Katoen Natie Bulk Terminals et General Services Antwerp m.fl. Sag C-471/19 vedrører: 1. Skal artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eventuelt sammenholdt med artikel 56 TEUF, med artikel 15 og 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og med lighedsprincippet fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning, hvorefter personer eller virksomheder, der på et belgisk havneområde ønsker at udføre havnearbejde som omhandlet i lov af 8. juni 1972 om havnearbejde –herunder aktiviteter, der ikke vedrører lastning og losning af skibe i egentlig forstand – er forpligtet til kun at benytte sig af anerkendte havnearbejdere? 2. Kan Grondwettelijk Hof (forfatningsdomstolen), såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, foreløbigt opretholde retsvirkningerne af de i sagen omhandlede artikler 1 og 2 i loven af 8. juni 1972 om havnearbejde for at undgå retsuskikkerhed og sociale spændinger og sætte lovgiver i stand til at bringe dem i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af EU-retten? Sag C-407/19 vedrører (uddrag): 1. Skal artikel 49 TEUF, 56 TEUF, 45 TEUF, 34 TEUF, 35 TEUF, 101 TEUF eller 102 TEUF, eventuelt sammenholdt med artikel 106, stk. 1, TEUF fortolkes således, at de er til hinder for ordningen i henhold til artikel 1 i kongelige bekendtgørelse af 5. juli 2004 »om anerkendelse af havnearbejdere på de havneområder, der omfattes af anvendelsesområdet for lov af 13. juli 2016 om havnearbejde«, jf. artikel 2 i den nævnte bekendtgørelse af 5. juli 2004, nemlig den ordning, at havnearbejdere som omhandlet i artikel 1, § 1, stk. 1, i den kongelige bekendtgørelse af 5. juli 2004, idet de anerkendes af den administrative kommission, der er paritetisk sammensat, dels af medlemmer udpeget af de arbejdsgiverforeninger, der er repræsenteret i det pågældende paritetiske	Beskæftigelsesministeriet	Dom	11.02.21

	underudvalg, dels af medlemmer udpeget af de arbejdstagerorganisationer, der er repræsenteret i det paritetiske underudvalg, bliver optaget i eller afvist fra poolen af havnearbejdere, hvorved der ved anerkendelsen med henblik på optagelsen tages hensyn til behovet for arbejdskraft, når det samtidigt tages i betragtning, at der ikke er fastsat nogen frist, inden for hvilken den administrative kommission skal træffe afgørelse, og at det kun er muligt at anfægte den administrative kommissions anerkendelser ved at anlægge retssag? [...] 7. Skal artikel 49 TEUF, 56 TEUF, 45 TEUF, 34 TEUF, 35 TEUF, 101 TEUF eller 102 TEUF, eventuelt sammenholdt med artikel 106, stk. 1, TEUF fortolkes således, at de er til hinder for den ordning, der blev indført ved artikel 1, § 3, i kongelig bekendtgørelse af 5. juli 2016 som affattet ved artikel 1, nr. 2, i kongelig bekendtgørelse af 10. juli 2016, nemlig den ordning, hvorefter (logistiske) arbejdstagere, der udfører arbejde som omhandlet i artikel 1 i kongelig bekendtgørelse af 12. januar 1973 »om oprettelse af og fastsættelse af betegnelse af det paritetiske udvalg for havnedriften og dennes kompetence« på områder, hvor gods med henblik på forberedelse af videredistribution eller forsendelseundergår en forandring, der indirekte fører til en konstaterbar merværdi, skal råde over et sikkerhedscertifikat, hvorved dette sikkerhedscertifikat gælder som anerkendelse som omhandlet i loven af 8. juni 1972 »om havnearbejde«, idet der tages hensyn til, at ansøgning om certifikatet skal indgives af en arbejdsgiver, der har indgået en arbejdsaftale med en arbejdstager om udførelse af sådant arbejde, at udstedelsen af certifikatet sker mod forevisning af arbejdsaftalen og et identitetskort, og at de nærmere regler om den procedure, der skal følges, er fastsat ved kollektiv arbejdsoverenskomst, uden at lovgiver på dette punkt skaber klarhed?			
C-487/19	W.Ż (Polen) Skal artikel 2, artikel 6, stk. 1 og 3, samt artikel 19, stk. 1, andet afsnit [TEU] sammenholdt med artikel 47 [i chartret om grundlæggende rettigheder] samt artikel 267 [TEUF] fortolkes således, at en ret, som er beklædt med enedommer, der er blevet udnævnt til dommer i åbenlys modstrid med medlemsstatens retsforskrifter vedrørende udnævnelse af dommere – navnlig eftersom den pågældende person blev udnævnt til dommer, selv om der forud var blevet anlagt søgsmål til prøvelse af afgørelsen truffet af det nationale organ (Krajowa Rada Sądownictwa, domstolsrådet), der indeholdt forslaget om at udnævne den pågældende person til dommer, ved den kompetente nationale ret (Naczelny Sąd Administracyjny, øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Polen), fuldbyrdelsen af denne afgørelse var blevet udsat i overensstemmelse med den nationale lovgivning og sagen ved den kompetente nationale ret [Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager)] endnu ikke var afsluttet, da udnævnelsesdokumentet blev udleveret – ikke er en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, i EU-rettens forstand?	Udenrigsministeriet	GA	11.02.21

C-508/19	Prokurator Generalny 1. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2, artikel 4, stk. 3, og artikel 6, stk. 3, TEU sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder samt artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at en domstol i sidste instans i en medlemsstat i en sag vedrørende en påstand om at det fastslås, at et tjenesteforhold ikke består, kan bestemme, at en person, som er blevet meddelt en afgørelse om udnævnelse til et dommerembede, der er vedtaget på grundlag af bestemmelser, som er i strid med princippet om effektiv retsbeskyttelse, eller på en måde, som ikke er i overensstemmelse med dette princip, ikke skal anses for at være dommer, når den pågældende domstol forsætligt er blevet forhindret i at prøve dette spørgsmål forud for meddelelsen af denne afgørelse? 2. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2 og artikel 4, stk. 3, TEU samt artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 267 TEUF fortolkes således, at princippet om effektiv retsbeskyttelse tilsidesættes, når en afgørelse om udnævnelse til et dommerembede meddeles, efter at en national ret har forelagt et spørgsmål til præjudiciel afgørelse vedrørende EU-rettens fortolkning, hvis besvarelse er afgørende for, om de nationale bestemmelser, som har gjort det muligt at vedtage denne afgørelse, kan anses for forenelige med EU-retten? 3. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2, artikel 4, stk. 3, og artikel 6, stk. 3, TEU samt artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at princippet om effektiv retsbeskyttelse tilsidesættes derved, at retten til domstolsprøvelse ikke er sikret, når afgørelsen om udnævnelse til et dommerembede ved en domstol i en medlemsstat er blevet meddelt på grundlag af en udnævnelsesprocedure, som er blevet gennemført under tilsidesættelse af denne medlemsstats retsforskrifter? 4. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2 og artikel 4, stk. 3, TEU samt artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at princippet om effektiv retsbeskyttelse tilsidesættes derved, at den nationale lovgiver har oprettet en organisatorisk enhed inden for medlemsstatens domstol i sidste instans, som ikke er en ret i EU-rettens forstand? 5. Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2 og artikel 4, stk. 3, TEU samt artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at beslutningen om, hvorvidt en person, der har fået meddelt en afgørelse om udnævnelse til et dommerembede ved en medlemsstats domstol i sidste instans, står i et tjenesteforhold som dommer og har status af dommer, ikke kan træffes af en organisatorisk enhed, der er kompetent efter national ret, hvilken enhed den pågældende person er udnævnt til, og som udelukkende består af personer, hvis udnævnelsesafgørelser er behæftet med de i spørgsmål to til fire nævnte fejl, og som derfor ikke udgør en ret i EU-rettens forstand, men skal træffes af en anden organisatorisk enhed ved denne domstol, som opfylder EU-rettens krav til en ret?	Udenrigsministeriet	GA	11.02.21

C-535/19	A 1) Er offentlige sundhedsydelse omfattet af begrebet »ydelse ved sygdom« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning nr. 883/2004? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 4 i forordning nr. 883/2004 og artikel 24 i direktiv 2004/38 – med henblik på at undgå et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger om sociale ydelser, der er fastlagt for at sikre adgang til sundhedsydelser – da nægte unionsborgere, der på det pågældende tidspunkt ikke har status som arbejdstager, disse ydelser, som tildeles medlemsstaternes statsborgere og familiemedlemmerne til en unionsborger, som har status som arbejdstager, der befinder sig i samme situation? 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 18 og artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 24 i direktiv 2004/38 – med henblik på at undgå et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger om sociale ydelser, der er fastlagt for at sikre adgang til sundhedsydelser – da nægte unionsborgere, der på det pågældende tidspunkt ikke har status som arbejdstager, disse ydelser, som tildeles medlemsstaternes statsborgere og familiemedlemmerne til en unionsborger, som har status som arbejdstager, der befinder sig i samme situation? 4) Er en situation, hvor en unionsborger, som udøver sin ret til fri bevægelighed, nægtes retten til at modtage offentlige sundhedsydelser, der finansieres af staten, i alle de berørte medlemsstater i hovedsagen, i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, litra e), i forordning nr. 883/2004? 5) Er en situation, hvor en unionsborger, som udøver sin ret til fri bevægelighed, nægtes retten til at modtage offentlige sundhedsydelser, der finansieres af staten, i alle de berørte medlemsstater i hovedsagen, i overensstemmelse med artikel 18, artikel 20, stk. 1, og artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? 6) Skal den omstændighed, at et ophold er lovligt som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), i direktiv 2004/38, fortolkes således, at den giver en person ret til adgang til den sociale sikringsordning, og således, at den kan udgøre en grund til at udelukke den pågældende fra den sociale sikringsordning? Skal det i hovedsagen navnlig fastslås, at den omstændighed, at ansøgeren har en fuld sygeforsikringsdækning, som er en af betingelserne for et lovligt ophold i henhold til direktiv 2004/38, kan ligge til grund for et afslag på at optage den pågældende i det sundhedssystem, der finansieres af staten?	Beskæftigelsesministeriet	GA	11.02.21
C-579/19	R 1. Er forordning (EF) nr. 854 og 882 til hinder for en procedure, hvorved en fredsdommer i henhold til section 9 i Food Safety Act 1990 (lov om fødevarer sikkerhed af 1990) og på baggrund af vidneforklaringer fra sagkyndige, der af hver af sagens parter er begæret hørt, træffer afgørelse vedrørende realiteten om, hvorvidt en slagtekrop ikke opfylder kravene til fødevarer sikkerheden? 2. Hjemler forordning (EF) nr. 882 en klageadgang i forbindelse med en embedsdyrlæges afgørelse i henhold til	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	GA	11.02.21

	artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 854, hvorved en slagtekrops kød findes uegnet til konsum, og hvordan skal man i bekræftende fald foretage efterprøvelsen af det materielle grundlag for embedsdyrlægens afgørelse, hvis der indgives en klage i sagen?			
C-901/19	CF et DN 1. Er artikel 15, litra c), og artikel 2, litra f), i direktiv 2011/95/EU til hinder for en fortolkning og anvendelse af en bestemmelse i national ret, hvorefter en alvorlig og individuel trussel mod en civilpersons liv eller fysiske integritet som følge af vilkårlig vold i forbindelse med væbnet konflikt (i den forstand, at en civilperson alene som følge af sin tilstedeværelse i det berørte område vil løbe en reel risiko for at være udsat for en sådan trussel) i de tilfælde, hvor truslen ikke er specifikt rettet mod denne person på grund af specielle omstændigheder ved den pågældendes situation, kun kan foreligge, såfremt der allerede er konstateret et minimum af civile ofre (døde og sårede)? 2. Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende: Skal vurderingen af, om der vil indtræde en trussel i denne forstand, foretages på grundlag af en helhedsbetragtning af alle sagens omstændigheder? I benægtende fald: Hvilke andre EU-retlige krav stilles der til denne vurdering?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	11.02.21
C-77/20	K. M. Er en bestemmelse i national lovgivning om, at der efter tiltale og domfældelse ud over idømmelse af en bøde obligatorisk skal ske beslaglæggelse af alle fisk og alle fiskeredskaber, der findes om bord på den båd, som overtrædelsen vedrører, inden for rammerne af gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik og af bestemmelserne i artikel 32 i Rådets forordning (EF) nr. 850/1998 og inden for rammerne af en strafferetlig forfølgning, der er iværksat med henblik på håndhævelse af bestemmelserne heri, forenelig med bestemmelserne i Rådets forordning (EF) 1224/2009 og navnlig forordningens artikel 89 og 90 og med proportionalitetsprincippet i Den Europæiske Unions traktater og artikel 49, stk. 3, i chartret om grundlæggende rettigheder?	Justitsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	11.02.21
C-800/19	Mittelbayerischer Verlag 1. Skal artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1) fortolkes således, at et kriterium for retternes kompetence, som er baseret på centrum for sagsøgerens interesse, finder anvendelse i en sag anlagt af en fysisk person til beskyttelse af vedkommendes personlige rettigheder, når den publikation på internettet, som hævdes at udgøre en krænkelse af disse rettigheder, ikke indeholder oplysninger, der direkte eller indirekte vedrører den pågældende fysiske person, men indeholder oplysninger eller angivelser, der antyder en kritisabel adfærd udvist af et fællesskab, som vedkommende indgår i (under de konkrete omstændigheder i denne sag: den nation, han tilhører), og som sagsøgeren anser for at udgøre en krænkelse af hans personlige rettigheder?	Erhvervsstyrelsen	GA	23.02.21

	2. I en sag om beskyttelse af økonomiske og ikke-økonomiske rettigheder mod krænkelse på internettet, er det ved vurderingen af de kompetenceregler, der er omhandlet i artikel 7, nr. 2), i forordning ([...] nr.1215/2012 [...]), dvs. ved bedømmelsen af, om den nationale ret er retten på det sted, hvor skadetilføjeles er foregået eller vil kunne foregå, nødvendigt at tage hensyn til forhold som: – den modtagerkreds, som webstedet, hvorpå krænkelsen er sket, henvender sig til, – det sprog, som det pågældende websted og den omtvistede publikation er affattet på, – perioden, hvor den omtvistede publikation på internettet var tilgængelig for offentligheden, – individuelle omstændigheder i forhold til sagsøgeren, såsom hans liv under krigen og hans sociale aktiviteter, der er blevet påberåbt i den foreliggende sag som begrundelse for sagsøgerens særlige ret til ad rettens vej at modsætte sig udbredelsen af påstande rettet mod det fællesskab, som sagsøgeren er medlem af?			
C-923/19	Van Ameyde España Er artikel 3, sidste afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse, sammenholdt med det nævnte direktivs artikel 1, til hinder for en fortolkning af en national bestemmelse (artikel 5, stk. 2, i lov om erstatningsansvar og forsikring for motorkøretøjer), ifølge hvilken skade på en sættevogn, i tilfælde som det i hovedsagen foreliggende, anses for at være undtaget fra dækningen af en lovpligtig forsikring for motorforvognen eller det trækkende køretøj, fordi sættevognen sidestilles med de ting, der bliver transporteret i motorforvognen eller det trækkende køretøj, eller endog fordi sættevognen, for så vidt angår tingsskade, anses for at udgøre et enkelt køretøj sammen med motorforvognen eller det trækkende køretøj?	Transport- og Boligministeriet	GA	23.02.21
C-673/19	M e. a. Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008, L 348), særligt artikel 3, 4, 6 og 15, til hinder for, at en udlænding, der har international beskyttelse i en anden EU-medlemsstat, i henhold til national lovgivning underkastes frihedsberøvelse, såfremt frihedsberøvelsen sker med henblik på udsendelse til den anden medlemsstat, og såfremt der først blev udstedt et påbud om at udrejse til denne medlemsstat, men der efterfølgende ikke er truffet nogen afgørelse om tilbagesendelse?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	24.02.21

C-821/19	Europa-Kommissionen mod Ungarn Påstande: a) Det fastslås, at —Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 33, stk. 2, i direktiv 2013/32/EU, idet det har indført en ny afvisningsgrund for så vidt angår asylansøgninger, ud over de afvisningsgrunde, der udtrykkeligt er fastsat i nævnte direktiv —Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8, stk. 2, artikel 12, stk. 1, litra c), og artikel 22, stk. 1, i direktiv 2013/32/EU samt artikel 10, stk. 4, i direktiv 2013/33/EU, idet det har vedtaget foranstaltninger, hvorefter det anses for strafbart at udøve enhver organiseret aktivitet med henblik på at muliggøre iværksættelse af en asylprocedure for personer, der ikke opfylder de kriterier, som er fastsat i national ret på asylområdet, og som foreskriver vedtagelse af restriktive foranstaltninger over for personer, der tiltales eller dømmes for et sådant strafbart forhold. b) Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	24.02.21
C-940/19	Les Chirugiens-Dentistes de France e.a. Udelukker artikel 4f, stk. 6, i direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005, at en medlemsstat indfører mulighed for en delvis adgang til et af de erhverv, som er omfattet af mekanismen for automatisk anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i bestemmelserne i samme direktivs kapitel III i afsnit III?	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Uddannelses- og Forskningsministeriet	Dom	24.02.21

C-341/19	MH Müller Handel 1. Kan en fastslået indirekte ulige behandling på grund af religion som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78/EF, baseret på en intern regel i en privat virksomhed kun være hensigtsmæssig, hvis der ifølge denne regel er forbud mod at bære enhver form for synlige symboler af religiøs, politisk og anden ideologisk karakter, og ikke kun mod at bære iøjnefaldende fladedækkende symboler? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: a) Skal artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78/EF fortolkes således, at rettighederne i artikel 10 i [Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret)] og artikel 9 i [Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK)] skal tages i betragtning ved undersøgelsen af, om en fastslået indirekte ulige behandling på grund af religion, baseret på en intern regel i en privat virksomhed, er hensigtsmæssig, når den indeholder et forbud mod at bære iøjnefaldende fladedækkende symboler af religiøs, politisk og anden ideologisk karakter? b) Skal artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78/EF fortolkes således, at der kan tages hensyn til nationale regler med forfatningsrang, som beskytter religionsfriheden, som værende gunstigere bestemmelser som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF ved undersøgelsen af, om en fastslået indirekte ulige behandling på grund af religion, baseret på en intern regel i en privat virksomhed, er hensigtsmæssig, når den indeholder et forbud mod at bære iøjnefaldende fladedækkende symboler af religiøs, politisk og anden ideologisk karakter? 3. Såfremt det andet spørgsmål, litra a) og litra b) besvares benægtende: Skal nationale regler med forfatningsrang, som beskytter religionsfriheden, ved undersøgelsen af en instruks baseret på en intern regel i en privat virksomhed, og som indeholder et forbud mod at bære iøjnefaldende fladedækkende symboler af religiøs, politisk og anden ideologisk karakter, ikke finde anvendelse på grund af den primære EU-ret, selv om den primære EU-ret, som f.eks. chartrets artikel 16, anerkender national lovgivning og praksis?	Justitsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	GA	25.02.21
C-458/19 P	ClientEarth mod Kommissionen (appel) Påstande: —Rettens dom i sag T-108/17 ophæves. —Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet behandling, eller subsidiært: —Rettens dom i sag T-108/17 ophæves og —Appellen fremmes til realitetsbehandling og appellanten gives medhold og følgelig annulleres den omtvistede afgørelse, og under alle omstændigheder: —Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af intervenienterne afholdte omkostninger, i sagen i første instans og i appelsagen.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	GA	25.02.21

C-561/19	Consorzio Italian Management e Catania Multiservizi et Catania Multiservizi 1) Er en national ret, hvis afgørelse ikke kan appelleres, efter artikel 267 TEUF i princippet forpligtet til at foretage en præjudiciel forelæggelse af et spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten også i tilfælde, hvor en af sagens parter fremsætter et sådant spørgsmål efter indlevering af stævningen, eller efter at sagen er blevet voteret første gang, eller efter at der er blevet foretaget en første præjudiciel forelæggelse for Den Europæiske Unions Domstol? 2) Er artikel 115, 206 og 217 i lovdekret nr. 163/2006, som fortolket i administrativ retspraksis, der udelukker prisrevision i kontrakter vedrørende de såkaldte specielle sektorer, i særdeleshed i kontrakter med anden genstand end den, hvortil direktiv 2004/17 henviser, men som har en instrumentel tilknytning til disse, i betragtning af det ovenfor anførte i overensstemmelse med EU-retten (bl.a. artikel 4 TEUF, stk. 2, 9 TEUF, 101 TEUF, stk. 1, litra e), 106 TEUF, 151 TEUF – den europæiske socialpagt undertegnet i Torino den 18. oktober 1961 og fællesskabspagten af 1989 om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, som omhandlet heri – 152 TEUF, 153 TEUF, 156 TEUF, artikel 2 TEU og 3 TEU samt artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)? 3) Er artikel 115, 206 og 217 i lovdekret nr. 163/2006, som fortolket i administrativ retspraksis, der udelukker prisrevision i kontrakter vedrørende de såkaldte specielle sektorer, i særdeleshed i kontrakter med anden genstand end den, hvortil direktiv 2004/17 henviser, men som har en instrumentel tilknytning til disse, i betragtning af det ovenfor anførte i overensstemmelse med EU-retten (bl.a. artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om ligebehandling i artikel 26 TEUF og 34 TEUF samt princippet om den frie erhvervsudøvelse, som tillige er anerkendt i artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)?	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	GA	25.02.21
C-658/19	Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien Påstande: —Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om [beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med] kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA, idet det ikke inden den 6. maj 2018 har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller under alle omstændigheder ikke har meddelt Kommissionen sådanne bestemmelser. —Kongeriget Spanien pålægges i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF at betale en daglig tvangsbøde på 89 548,20 EUR med virkning fra datoen for afsigelse af den dom, hvorved det fastslås, at forpligtelsen til at vedtage eller under alle omstændigheder meddele Kommissionen de	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	25.02.21

	bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv (EU) 2016/680, er blevet tilsidesat, hvilket beløb indbetales på en af Kommissionen angivet konto. —Kongeriget Spanien pålægges i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF at betale et fast beløb i form af et dagligt beløb på 21 321,00EUR ganget med antallet af dage, tilsidesættelsen vedvarer, forudsat at dette beløb overstiger det faste minimumsbeløb på 5 290 000 EUR, idet beløbet indbetales på en af Kommissionen angivet konto. —Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.			
C-12/20	DB Netz 1. Skal forordning nr. 913/2010, særligt for så vidt angår de opgaver, som med denne forordnings artikel 13, stk. 1, artikel 14, stk. 9, og artikel 18, litra c), er henlagt til ledelsesudvalget for en godstogskorridor, fortolkes således, at ledelsesudvalget for en godstogskorridor er bemyndiget til selv at fastsætte proceduren for indgivelse af ansøgning til den i forordningens artikel 13, stk. 1, omtalte one-stop-shop om tildeling af infrastrukturkapacitet og – som i det aktuelle tilfælde – i denne forbindelse kræve, at der skal benyttes et elektronisk bookingsystem, eller er den pågældende procedure omfattet af de generelle bestemmelser i artikel 27, stk. 1 og 2, sammenholdt med pkt. 3, litra a), i bilag IV til direktiv 2012/34/EU, således at dette alene kan reguleres af de af en godstogskorridor berørte infrastrukturforvaltere i deres respektive netvejledninger? 2. Såfremt det første spørgsmål skal besvares med, at regulering af den i pkt. 1 omtalte procedure alene skal fremgå af den netvejledning, der udstedes af infrastrukturforvaltere, som er berørt af en godstogskorridor, skal et nationalt tilsynsorgans undersøgelse af netvejledningen da foretages i medfør af artikel 20 i forordning nr. 913/2010 eller udelukkende i medfør af bestemmelserne i direktiv 2012/34/EU og de med henblik på gennemførelse heraf udstedte nationale retsforskrifter? a) Kan det, såfremt en undersøgelse skal finde sted i medfør af artikel 20 i forordning nr. 913/2010, anses for foreneligt med bestemmelserne i denne artikel, at et nationalt tilsynsorgan klager over en regulering i netvejledningen som den i pkt. 1 omtalte uden herved at inddrage og nå til enighed med tilsynsorganerne i de øvrige stater, som er berørt af den pågældende godstogskorridor, eller uden i det mindste først at høre disse med henblik på en fælles tilgang til sagen? b) Såfremt undersøgelsen skal finde sted i medfør af bestemmelserne i direktiv 2012/34/EU og de med henblik på gennemførelse heraf udstedte nationale retsforskrifter, kan det da anses for foreneligt hermed – og særligt med den i artikel 57, stk. 1, andet punktum, i dette direktiv fastlagte generelle samordningspligt – at et nationalt tilsynsorgan klager over en sådan regulering uden herved at inddrage og nå til enighed med tilsynsorganerne i de øvrige stater, som er berørt af den pågældende godstogskorridor, eller uden i det mindste først at høre disse med henblik på en fælles tilgang til sagen?	Transport- og Boligministeriet	GA	25.02.21

	3. Såfremt det første spørgsmål skal besvares med, at ledelsesudvalget for en godstogskorridor har kompetence til selv at fastlægge den i pkt. 1 omtalte procedure, har et nationalt tilsynsorgan da i medfør af artikel 20 i forordning nr. 913/2010 eller i medfør af bestemmelserne i direktiv 2012/34/EU og de med henblik på gennemførelse heraf udstedte nationale retsfor skrifter ret til at undersøge en infrastrukturforvalters netvejledning for mere end vejledningens indholdsmæssige overensstemmelse med den af ledelsesudvalget fastlagte procedure og til i givet fald at klage over samme, når en infrastrukturforvalters netvejledning indeholder regler om den nævnte procedure? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, hvad er da svaret på de under pkt. 2, litra a) og b), anførte spørgsmål vedrørende denne kompetence for tilsynsorganet? 4. Såfremt det – jf. de foregående spørgsmål – tilkommer de nationale tilsynsorganer at undersøge den i pkt. 1 nævnte procedure, skal artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 913/2010 da fortolkes således, at de efter denne bestemmelse af bestyrelsen definerede rammer skal betragtes som EU-ret, der gælder for de nationale tilsynsorganer og de nationale domstole, som har forrang for national ret, og som skal fortolkes i overensstemmelse med EU-Domstolens seneste bindende fortolkning? 5. Såfremt svaret på det fjerde spørgsmål er bekræftende, er den forskrift, der er fastsat i medfør af artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 913/2010 af bestyrelserne i samtlige godstogskorridorer, jf. de pågældende rammers artikel 8, stk. 2, hvorefter korridorkapacitet skal offentliggøres og tildeles via et internationalt ansøgningssystem, der så vidt muligt er samordnet med de andre godstogskorridorer, da i modstrid med en af en national myndighed truffet afgørelse, hvorved der udstedes retningslinjer for den måde, hvorpå en infrastrukturforvalter, der er berørt af en godstogskorridor, i sin netvejledning skal udforme dette ansøgningssystem, som ikke er samordnet med de øvrige berørte staters nationale tilsynsorganer for godstogskorridorerne?			